

כָּל דִּרְגָא וְדִרְגָא, וְכֹל פִּתְחָא וּפִתְחָא, כְּלָהוּ אֵית לֹון
 לְבַר מְמַנָּן יְדִיעָן, כֵּל מַדְרִיגָה וּמַדְרִיגָה וְכֹל פִּתְחָא וּפִתְחָא כּוֹלָם יֵשׁ לְהֵם בַּחוּץ
 מִמּוֹנִים יְדוּעִים דִּיאֲתִמְנוּן (בְּסִטְרָא דְלַחוּן) בְּכָל אֵינוֹן רְקִיעִין שְׁתַּמְנוּ
 בְּכֹל אוֹתָם רְקִיעִים וְהֵם הַמּוֹנִים גַּם לְהוֹלִיךְ אֶת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט, עַד דִּנְחִיתִי
 לְתַתָּא בְּרְקִיעִין תַּתָּאִין עַד שִׁיּוֹרְדִים לְמַטָּה בְּרְקִיעִים הַתַּחְתּוֹנִים
 וְאוֹדְעִין מְלָה לְאֵינוֹן דִּיאֲעֻטְרִין וּמוֹדִיעִים אֶת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט לְמִי שְׁצִרִיךְ
 לְהוֹדִיעוּ בְּגִין דִּהָא מְאֲלִין הֵיכְלִין דִּיאֵינוֹן סִטְרָא דְקְדוּשָׁה
 וְרִזָּא דְמְהִימְנוּתָא לְפִי שְׁבָאלוּ הֵיכְלוֹת שְׁהֵם צַד הַקְּדוּשָׁה וְסוּד הָאֲמוּנָה,
 אֲתַפְרְשׁוּ דְרִגִין לְתַתָּא, כְּלָהוּ בְּרִזָּא דְמְהִימְנוּתָא מִתַּחֲלָקִים
 וּמִשְׁתַּלְשָׁלִים מַדְרִיגוֹת לְמַטָּה שְׁכוֹלָם בְּסוּד הָאֲמוּנָה, וְנִחְתּוּ דְרִגִין עַל דְרִגִין,
 וְיוֹרְדִים וּמִשְׁתַּלְשָׁלִים מַדְרִיגָה אַחַר מַדְרִיגָה עַד דִּפְרָחִין מְהֵאֵי עֲלָמָא,
 וְאֲתִמְנוּן בֵּיהּ עַד שְׁפוֹרְחִים בּוּזָה הָעוֹלָם וּמִתַּמְנִים בּוּזָה לְעִשׂוֹת פְּעוּלוֹת שׁוֹנוֹת
 וְכַדְלָהֵן.

יֵשׁ הַמּוֹנִים לְשִׁמּוֹר מַהִ"א וּמִנְזִקֵי הָעוֹלָם וּבְדַרְכֵים וְיֵשׁ הַמּוֹנִים לְסִייעַ לְבָאִים
 לְהַטְהַר וְיֵשׁ הַמִּשְׁנִיחִים עַל מַעֲשֵׂי בְנֵי הָאָדָם

מְנַהוּן, לְנִטְרָא בְנֵי נָשָׂא מְסִטְרָא אַחֲרָא יֵשׁ מֵהֵם הַמּוֹנִים

לְשִׁמּוֹר אֶת בְּנֵי הָאָדָם מִהִסְטֵרָא אַחֲרָא הַרוּצָה לְהַזִּיק לְבְנֵי אָדָם אוּ לְהַחֲטִיאוּ

וְהֵם פּוֹעֲלִים כְּנִגְדָם לְשִׁמּוֹר אֶת הָאָדָם, וּמִנְזִיקֵי עֲלָמָא וּמִנְזִקֵי הָעוֹלָם וְהֵינּוּ

הַסְכְּנוֹת שְׁבָאוֹת מִטְּבַע הָעוֹלָם כְּמוֹ נְפִילָה לְמִים וּמִשְׁרִיפָה בְּאֵשׁ וּכְיוּ"ב, וּבְאֵינוֹן

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

אָרְחֵי דְקָא אֲזַלִּי וּכְן לְשׁוּמְרִים בְּדֶרֶךְ שְׁבַע הֵם הוֹלְכִים כִּי כָל הַדְּרָכִים בַּחֲזֶקֶת סִבְנָה. וּמִנְהוֹן, לְסִייעָא לְבְנֵי נֶשֶׁא, כִּד אֶתְאַן לְאֶתְדַכְּאָה וְיֵשׁ מֵהֶם הַמְּמוּנִים לְסִייעַ לְאָדָם הַבֵּא לְיִטְהַר וּכְמוֹ שְׁאִמְרוּ בְּגַמְיָא (שְׁבַת קד.) הַבֵּא לְיִטְהַר מִסִּיעֵין בִּידוּ. וּמִנְהוֹן, לְמַעַבְדֵּי אֶתְיִן וְנִסִּין בְּעֶלְמָא. וְיֵשׁ מֵהֶם הַמְּמוּנִים לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים וְנִסִּים בְּעוֹלָם וּמִנְהוֹן דְּקִימֵי לְאַשְׁתָּא בְּעוֹבְדֵי דְבְנֵי נֶשֶׁא, לְמַסְהַד סְהַדוּתָא. וְיֵשׁ מֵהֶם הַמְּמוּנִים לְהַשְׁגִּיחַ עַל מַעֲשֵׂי בְנֵי הָאָדָם לְהַעֲיֵד עֲלֵיהֶם לְפָנֵי בִיד שֶׁל מַעֲלָה וְכֵן (בְּגוּוֹנָא דָא) מִתְּפָרְשִׁין כְּמָה דְרַגִּין לְסִטְרֵיהוּ. וְכֵן הֵם מִתְחַלְקִים בְּכַמָּה מִדְרִיגוֹת שֶׁל מַלְאָכִים קְדוּשִׁים כָּל אֶחָד לְפִי בַחֲיִנְתּוֹ, וְכֵלְהוּ בְּרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא עֲלָאָה, בְּקְדוּשָׁה עֲלָאָה וְכוּלָם בְּסוּד הָאֱמוּנָה הַעֲלִינָה וּבְקְדוּשָׁה עֲלִינָה.

בְּצַד הַס"א מְמוּנִים הַנִּקְרָאִים צוּאָה רוֹתַחַת שְׁמַטְמָאִים בְּמַעֲשִׂים רַעִים וְעוֹנוֹת מִי שְׂרוּצָה לְהַטְמָא

כְּגוּוֹנָא דָא בְּסִטְרָא אַחְרָא סִטְרָא מְסַאבָּא כְּדוּגְמַתָּם יֵשׁ גַּם בְּסִטְרָא אַחְרָא בְּצַד הַטּוֹמָאָה, מִתְּפָרְשִׁין דְרַגִּין מַאֲיִנוּן הַיְכָלִין לְתַתָּא, מִתְחַלְקִים מִדְרִיגוֹת מְאוּתָם הַיְכָלוֹת שְׁלֵמָה כְּלְהוּ דְרַגִּין לְאַבְאֶשְׁא, וְלְאַסְטָאָה עֲלְמָא וְכָל הַמְּדְרִיגוֹת הֵם לְהַרְעַ וּלְהַטּוֹת אֶת בְּנֵי הָאָדָם מִדְרָךְ טוֹבָה לְדְרָךְ רַעָה מִנְהוֹן, קִימֵי לְאַסְטָאָה בְנֵי נֶשֶׁא, מִאֲרַח טַב לְאֲרַח בִּישָׂא וְיֵשׁ בְּהֶם כְּמָה מִדְרִיגוֹת כִּי יֵשׁ מֵהֶם הַמְּמוּנִים לְפַתּוֹת אֶת הָאָדָם לְנִטּוֹת מִדְרָךְ הַטּוֹב לְדְרָךְ רַעָה. וּמִנְהוֹן קִימֵי לְסַאבָּא בְנֵי

תנ"ב ע"א) **נָשָׂא, לְאִינוּן דָּאתוּ לְאַסְתָּאבָּא** ומהם הממונים לטמא את בני האדם הבאים ליטמאות במעשים רעים ומכוערים ובלכלוכי עוונות, **בְּמָה דְתִינִין** כמו ששינונו, **אַתָּא בַר נֶשׁ לְאַסְתָּאבָּא** כאשר בא אדם ליטמא, **מְסֻאֲבִין לִיְהִי בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּמְסֻאֲבִין לִיְהִי בְּהֵאֵי עֲלָמָא** מטמאים אותו בעולם הזה ומטמאים אותו אחר כך גם בעולם הבא [19], **וְאִינוּן אֶקְרוּ צוּאָה רוּתְחַת** ואלו הממונים נקראים צואה רותחת. **בְּמָה דָּאתָ אָמַר** כמו שכתוב (ישעיה ל) **צֵא תֹאמַר לוֹ** והם נרמזים המילה 'צא' שהוא מלשון צואה. **וְאִינוּן דְּרִגִין דְּקִימָן לְסֻאֲבָא יְתִיר** ואלו הממונים שהם צואה רותחת הם מדריגות שעומדות לטמא בני האדם ביותר, **וּבְגִין כְּדֵי אֵלִין תְּדִיר לְקַבֵּל אֵלִין** ולפיכך עומדים אלו שבצד הקדושה כנגדם תמיד

אור הרשב"י

אלהים, ואחר שנטמא מלמעלה בעוה"ז מטמאין אותו בעוה"ב לעונשו בניהנם ורוחות הטומאה שיהיו שולטין בו שם. וכן בהיפך במקדש עצמו מעט מסייעין אותו להתקדש הרבה, ואחר שנתקדש הרבה מלמטה מקדשין אותו מצד הקדושה מלמעלה, ואחר שנתקדש מלמעלה בעוה"ז מקדשין אותו לעוה"ב, ע"פ מה שכתוב בסנדרהין (פרק חלק) צדיקים שעתידי הקדוש ברוך הוא להחיותן אין חוזרין לעפרן, שנאמר והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים מה קדוש קיים לעולם וכו'.

[19] בגמרא יומא (לט.) תנו רבנן "ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם" אדם מטמא עצמו מעט, מטמאין אותו הרבה, מלמטה, מטמאין אותו מלמעלה, בעולם הזה, מטמאין אותו לעולם הבא. תנו רבנן והתקדשתם והייתם קדשים אדם מקדש עצמו מעט מקדשין אותו הרבה מלמטה מקדשין אותו מלמעלה בעולם הזה מקדשין אותו לעולם הבא ע"כ.

ופירש המהרש"א בהידושי אנדות שיש כאן ג' מעלות בהדרגה, שאם מטמא עצמו מעט פותחין לו ליטמא הרבה, ואחר שנטמא הרבה למטה מטמאין אותו מלמעלה להעמידו מצד הטומאה, דזה לעומת זה עשה

לסייע לבאים ליטהר ולהצילם מהסט"א, וְכִלָּא אִיהוּ בְּדַרְגִּין יְדִיעָאן
בְּדָקָא חֲזִי וכולם הם במדריות ידועות כראוי להם.

דהריא"ל ממונה להכניס זכויות האדם וגם על השכר שצריך לקבל

פְּתַחַּת הַנִּינָא הפתח השני של ההיכל מארבעת ההיכלות הקטנים שבתוך היכל
הזכות. בְּהַאי פְּתַחַּת אִית מְמַנָּא, דְּהַרְיָא"ל שְׁמִיָּה
בפתח זה יש ממונה ושמו דהריא"ל. וְאִיהוּ לְסִטְר יְמִינָא ופתח זה הוא בצד
ימין של ההיכל כי הוא בצד החסד שבדרום, וְהַאי אִיהוּ מְמַנָּא, לְאַעְלָא
כָּל זְכוּתֵין דְּזָכוּ בְּהוּ בְּנֵי נְשָׂא ודהריא"ל הוא הממונה להכניס כל
הזכויות שזכו בהם בני האדם אפילו את הדברים הקלים, בְּגִין דִּיתְדָן בְּר נְשָׂא
לְטָב עֲלֵיהוּ כדי שיהיה האדם נידון עליהם לטוב כְּד אֲתְדָן לְטָב וכאשר
האדם נידון לטובה, וְאִינוּן זְכִיִּין קִימָן סְגִיָּאן עַל חוּבֵי בְּנֵי
נְשָׂא, ואותם הזכויות נמצאו מרובות יותר על חטאי בני האדם בְּרִין הַאי
מְמַנָּא, פְּקִיד עַל אַגְרָא אז אותו הממונה דהריא"ל מופקד על השכר שצריך
האדם לקבל בעולם הזה על מעשיו, ואינו שכר הקרן השמור וקיים לעולם הבא, אלא שכר
המצוות שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה וְחוּלְקָא דְּאִינוּן זְכִיִּין וְאַגְרָן
לְטָב והוא הממונה על חלק אותם הזכויות ותשלום שכרם לטובה כי הוא בקי בפירות
לדעת כמה ראוי לתת על כל מצוה ומצוה (רמ"ק).